

gospodar polja ga je večkrat videl v žitu, toda misleč, da gre za tigra, se mu ni upal približati.

Nekega jutra zadene gospodar motiko na rame in jo mahne na polje. Nenadoma zagleda pred seboj strašno zver. Od strahu in groze se spotakne, vrže motiko stran in zbeži po vseh štirih, da si reši življenje. V tem trenutku zariga v vasi osel. Peričarjev tiger dvigne glavo iz žita in brez premisleka začne odzdravljati tovarišu s svojim zategnjenim »i-a«. Gospodar, ki je po vseh štirih bežal pred pošastjo, začuden obstane. Spozna, da se pod tigrovo kožo skriva osel. Jadrno vzame motiko in začne z vso močjo mlatiti po njem.

Čez čas peričar zasliši, kako se mu vedno bolj približuje žalostno riganje »i-a, i-a, i-a«, a ne more verjeti, da bi se njegov pametni osel lahko izdal. Na žalost se o tem hitro prepriča, ko ta pristoka domov, šepajoč od udarcev in brez tigrove kože.

Peričar mu tedaj pomilovalno reče:

»Vidiš, moj dragi osel! Ko bi bil pameten in bi se tako obnašal, kot ti je narekovala tvoja tigrova koža, bi lahko lepo živel in se še naprej debelil. Sedaj si pa vse zaigral in povrh tega si za svoj neumni 'i-a' prejel še pošten kup udarcev! Zapomni si: pameten najprej misli, potem šele govori!«